

закономірності розвитку світового господарства за умов посилення процесів інтеграції та інтернаціоналізації, аналізує з політико-економічної точки зору глобальне економічне середовище. Основною задачею глобальної політичної економії на сучасному етапі є, на наш погляд, вивчення особливостей національного відтворення, але принциповим є оновлення методології дослідження, оскільки механістичне використання інструментарію класичної політекономії в умовах глобального розвитку, формальний “перенос” об’єктивних для національної індустріальної економіки закономірностей та тенденцій функціонування економічної системи на глобальне світове господарство, є крайм неефективним. Можемо констатувати, що система економічних інтересів в наш час суттєво ускладнюється: приватні економічні інтереси проявляються однаково на всіх рівнях, але національні інтереси, державні інтереси, інтереси транснаціональних суб’єктів та міжнародних організацій мають різні прояви. Хоча на глобальний розвиток впливають, звичайно, як історично стійкі елементи, що існують в основі кожної моделі господарювання, так соціокультурні фактори – переконання, ціннісні орієнтації, національні стилі управління та підприємництва. Тому предметом глобальної політичної економії залишається вивчення відносин між людьми в процесі соціально-економічної взаємодії, проте з обов’язковим врахуванням усіх змін, притаманних глобальній економіці.

Одержано 27.04.2019

УДК 331.567

Володимир Анатолійович КОСТЕНКО,

студент групи Ф6-ПДср-18-6 ХНУВС

Науковий керівник: доктор економічних наук, професор Сади́ков М. А.

АНАЛІЗ РІВНЯ БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ

Рівень безробіття – кількісний показник, який визначається як відношення кількості безробітних до загальної чисельності економічно активного працездатного населення країни (регіону, соціальної групи), та вимірюється у відсотках.

Рівень безробіття в 2017 р. (кількість. населення в тис.), див. табл. 1.

Таблиця 1

Рівень безробіття в 2018 р. по кварталах*

2017 рік	Економічно активне населення	Безробітне населення	Рівень безробіття
I кв.	17012,5	1786,4	10,5 %
II кв.	17151,5	1709,4	10,0 %
III кв.	17219,9	1676,7	9,7 %
IV кв.	17193,2	1697,3	9,9 %

*без урахування окупованих територій (Криму, Севастополя, частини Донбасу).

Чисельність "економічно активного", "зайнятого" і "безробітного" населення, а також кількість офіційно зареєстрованих безробітних даються в середньому за період (з початку року по кінець кварталу або року). Загальна кількість населення України дається на кінець звітної періоду.

Чисельність безробітного населення розраховується за методологією МОП (Міжнародної організації праці). Відповідно до цієї методології людина визнається безробітною, якщо вона протягом чотирьох тижнів: не мала роботи, шукала роботу, була готова стати до роботи. Зауважимо, що цей показник істотно відрізняється від кількості офіційно зареєстрованих безробітних.

Для розрахунку рівня безробіття береться відношення чисельності безробітного населення, розрахованого за методологією МОП, та економічно активного працездатного населення.

Минулого року в Україні (2017) було зареєстровано 354,4 тисячі безробітних громадян. Можна сказати, що в цьому питанні намітилася позитивна динаміка, адже на кінець 2016 року ця цифра становила 390,8 тисячі (майже на 9,5 % більше).

Із загальної кількості безробітних близько 284 тисяч отримують матеріальну допомогу, в середньому це 2 тисячі 331 гривня. Цікаво, що безробітних жінок в Україні більше, ніж безробітних чоловіків: 189,5 тисяч проти 164,9 тисячі. При цьому кількість безробітних чоловіків за рік скоротилася більш ніж на 15 %, а жінок – лише на 3,6 %. Майже 190 тисяч непрацевлаштованих українців проживають у містах, 165 тисяч – у селах. Разом із тим рівень безробіття в містах скорочується швидше – майже на 10 % за рік. Якщо дивитися за регіонами України, то порівняно з 2016 роком ситуація найстрімкіше покращилася в Хмельницькій області: за рік кількість безробітних знизилася на 23,9 %. На другому місці – Київ, де безробіття впало на 20,5 %, на третьому – Житомирська область (показник знизився на 18,6 %). Негативна динаміка зафіксована в шести областях України: в Миколаївській області рівень безробіття зріс на 5,9 %, в Луганській – на 2,5 %, в Сумській – на 1,3 %, в Кіровоградській – на 1,2 %, в Полтавській – на 0,5 %, в Херсонській – на 0,2 %.

При цьому найбільше безробітних українців, як і раніше, зареєстровано в Дніпропетровській області – 27,4 тисячі за підсумками минулого року. Найменше безробітних у Закарпатській області – 5,2 тисячі.

Відзначимо, що на території окупованого Криму зафіксовано майже 50,5 тисяч вакантних посад.

Безробіття в Україні у 2018 р. характеризується наступними даними: Згідно із щойно оприлюдненими статистичними даними, у I кварталі 2018 року в Україні рівень безробіття серед економічно активного населення (розрахований за методологією МОП) становив 9,7 %, або знизився на 0,4 відсоткових пункти порівняно з I кварталом минулого року.

Серед осіб працездатного віку рівень безробіття дещо вищий і складає 10,0 %. Загальна чисельність безробітних серед працездатного населення – 1713 тис. осіб, серед яких 55 % (938 тис. осіб) – чоловіки. Понад 65 % (1116 тис. осіб) безробітних проживають у міських поселеннях. Найвищий рівень

безробіття серед осіб працездатного віку, із зрозумілих причин, зафіксований у Луганській (17,8 %) та Донецькій (15,0 %) областях. Ще у 15 регіонах рівень безробіття перевищував середній показник по Україні. Найменше від безробіття потерпало працездатне населення Харківської та Київської областей, де його рівень не підійнявся вище 7 %.

Отже, можна зробити висновок, що рівень безробіття в Україні поступово стає нижче, ніж у минулі роки.

Одержано 13.04.2019

УДК 331.5:31

Альона Сергіївна ЛЯХОВА,

студентка групи Ф6-ПДдср-18-7 ХНУВС

Науковий керівник: доктор економічних наук, професор Сади́ков М. А.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ БЕЗРОБІТТЯ: ПРИЧИНИ ТА НАСЛІДКИ

Проблема безробіття сьогодні досить важлива. Статистика свідчить, що на початок 2006 р. Безробітними були 1008,1 тис. чол. Кожному з них необхідно виплачувати допомогу по безробіттю, на що витрачаються кошти, які могли б бути використаними для інших цілей (на освіту, охорону здоров'я, допомогу хворим дітям, інвалідам і. ін.), і яких так не вистачає у державному бюджеті. На сьогоднішній день в Україні діє «Державна програма зайнятості населення». З метою вирішення проблеми безробіття створені центри зайнятості, розроблені державні програми щодо зменшення безробіття.

Повністю ліквідувати безробіття неможливо, тому існує категорія громадян, які просто не хочуть працювати. Ця категорія громадян відноситься до категорії працездатного населення. Проблему зменшення безробіття треба вирішувати таким чином, щоб це було вигідно і робітникам, і роботодавцям, і державі.

Згідно із щойно оприлюдненими статистичними даними, у I кварталі 2018 року в Україні рівень безробіття серед економічно активного населення (розрахований за методологією МОП) становив 9,7 %, або знизився на 0,4 порівняно з I кварталом минулого року.

Серед осіб працездатного віку рівень безробіття дещо вищий і складає 10,0 %. Загальна чисельність безробітних серед працездатного населення – 1713 тис. осіб, серед яких 55 % (938 тис. осіб) – чоловіки. Понад 65 % (1116 тис. осіб) безробітних проживають у містах.

Отже можемо сказати що безробіття в країні порівняно з 2017 роком зменшилось, а працевлаштування безпосередньо збільшилось.

Найвищий рівень безробіття серед осіб працездатного віку, із зрозумілих причин, зафіксований у Луганській (17,8 %) та Донецькій (15,0 %) областях. Ще у 15 регіонах рівень безробіття перевищував середній показник по Україні.